

РЕШЕНИЕ

№ 1140

гр. София, 02.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7410** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

Образувано е по жалбата от С. С. С. от [населено място], срещу Заповед № 3990 от 12.08.2011 г., издадена от директора на Агенция „Митници“, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на длъжността „началник на митнически пункт“, Митнически пункт „Нефтопристанище“, при Митница Б..

Изложените в жалбата доводи са за незаконосъобразност на заповедта, поради несъответствието ѝ с “материалния и процесуалния закон”. Конкретно се счита, че: заповедта, въз основа на която е заемал длъжността не е за назначаването му именно на длъжността „началник на митнически пункт Нефтопристанище“, при Митница Б.; заповедта на министъра на финансите, послужила като основание за издаване на тази за съкращаването му е нищожна, защото според Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове закриването на ГКПП се извършва с акт на Министерски съвет; не е спазена процедурата за съкращаване на персонала, приета със Заповед № ЗАМ- 613/24.11.2009 г. Искането е да бъде отменен актът.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с упълномощен адвокат и поддържа жалбата си и заявява искане за присъждане на разноски за водене на делото. Допълнително представя писмена защита, в която преповтаря жалбата и добавя още, че: заповедта на министъра на финансите противоречи на чл. 763, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за митниците; не е налице реално съкращаване, тъй като контрол върху вноса на нефтопродукти продължава да се извършва на

„Нефтопристанище Б.”.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт оспорва жалбата със становище за правилност и законосъобразност на оспорената заповед. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представя писмена защита.

От доказателствата, Съдът приема за установени следните фактически обстоятелства.

Жалбоподателят С. С. С. е заемал по служебно правоотношение длъжността „началник на митнически пункт Нефтопристанище”, при Митница Б., с определен ранг „V – старши”. На тази длъжност е назначен (възстановен) със Заповед № 3781/04.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници” (л. 9), в изпълнение на Решение № 10659/18.07.2011 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 10854/2010 г. (л. 14), с което е оставено в сила решение на Административен съд София – град (л. 10) за отмяна на Заповед № 10196/2009 г. на същия административен орган, с която е било прекратено служебното правоотношение на длъжността „началник на митнически пункт”. С обжалваната в настоящото съдебно производство Заповед № 3990/12.08.2011 г. (л. 8) органът по назначаването – директорът на Агенция „Митници” е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл., във връзка със Заповед № ЗМФ-954/10.08.2011 г. на министъра на финансите, за закриване на МП „Нефтопристанище”, както и във връзка със Заповед № ЗАМ-435/12.08.2011 г. С първата заповед (л. 85) министърът е закрил, считано от 15.08.2011 г. Митнически пункт „Нефтопристанище”, код: BG 001004 в Митница Б. и е разпоредил на директора на АМ да изготви необходимите изменения в административните актове, във връзка със закриването на митническия пункт. С втората цитирана заповед - Заповед № ЗАМ-435/12.08.2011 г. директорът на АМ е определил нова структура на Митница Б., считано от 15.08.2011 г., с обща численост на персонала – 309 щатни бройки, като в т. 3 са определени пет митнически пункта – Ц., Пристанище Б. – център, Малко Т., Л., Летище Б.. В структурата не фигурира МП „Нефтопристанище”. На 29.08.2011 г. директорът на АМ е утвърдил и длъжностно разписание на Митница Б., в сила от 15.08.2011 г. (л. 39), съдържанието на което съответства на определената със Заповед № ЗАМ-435/12.08.2011 г. структура и численост на персонала на същата митница, включително в частта относно митническите пунктове. Представени са и: Заповед № ЗАМ-677/30.12.2010 г. (л. 86), с която директорът на АМ е отменил последният абзац: „Съкращаване на персонала на АМ”, от част първа: „Общи правила, основни положения” от друга своя Заповед № ЗАМ-613/2009 г. за утвърждаване на процедура за съкращаване на персонала; график на дежурствата на МП „Нефтопристанище”, за м. 08.2011 г.; Заповед № 614/23.08.2011 г. на началника на Митница Б. (л. 101), с която е наредил, през периода от 24.08.2011 г. до 01.09.2011 г. посочени в същата заповед служители да осъществяват наблюдение и контрол на всички енергийни продукти, подлежащи на митнически надзор от МП „Пристанище Б. – център”.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след извършения анализ на доказателствата и на доводите на страните мотивира следните изводи по съществуването на спора.

Обжалваната Заповед № 3990 от 12.08.2011 г. е връчена на 15.08.2011 г., а жалбата до Административен съд София - град е подадена директно до Съда от активно легитимираната и пряко заинтересована страна, на 24.08.2011 г., с оглед на което е процесуално допустима.

Съдът не споделя обобщените по – горе възражения на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като намира жалбата за

неоснователна.

Организацията, редът на дейност, функциите и числеността на персонала на Агенция „Митници”, се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет (чл. 11, ал. 1 ЗМ). Задължение и правомощие на директора на Агенция „Митници” е да утвърди структурата и числеността на персонала в отделните митници, в рамките на общата численост на персонала на Агенцията, съобразено и с Единния класификатор на длъжностите в администрацията – чл. 8, изр. второ ЗМ, чл. 5, ал. 1, т. 9 от У. правилник на АМ, в сила от 15.12.2009 г. Изречение първо от чл. 8 ЗМ определя като изключително правомощие на министъра на финансите да създава, преобразува и закрива за Митници, митнически бюра и митнически пунктове се от министъра на финансите по предложение на директора на Агенция „Митници”. Именно това е сторил той, като със Заповед № ЗМФ-954/10.08.2011 г. е закрил МП „Нефтопристанище”, при Митница Б.. След като е закрит МП „Нефтопристанище” директорът на АМ е определил с вече цитираната Заповед № ЗАМ-435/12.08.2011 г. нова структура и численост на персонала в Митница Б., в рамките на общата численост на персонала на Агенцията, така че да осигури изпълнението на възложените със ЗМ функции и задачи. В случая директорът на Агенцията е действал в условията на обвързана компетентност, тъй като е бил задължен да се съобрази със заповедта на министъра на финансите и да структурира администрацията на Митница Б. по начин, който той е преценил за удачен и целесъобразен. Тази преценка не подлежи на съдебен контрол самостоятелно, извън преценката, очертана с чл. 169 АПК.

Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. урежда възможността, органът по назначаване на държавния служител да прекрати едностранно служебното му правоотношение при съкращаване на длъжността. За да може да упражни това свое субективно право законосъобразно административният орган следва да извърши реално съкращаване на съответната длъжност, като позиция в щатното разписание на длъжностите в администрацията и като функции, според утвърдената длъжностна характеристика. Легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията определя длъжност в администрацията като „нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика”. Неоснователно е възражението, че заповедта на директора на АМ, издадена в изпълнение на решението на ВАС, а именно Заповед № 3781/04.08.2011 г. за възстановяване на заеманата преди извършеното през 2009 г. уволнение не е за назначаване на длъжността „началник на митнически пункт Нефтопристанище”, при Митница Б., а се отнася за длъжността „началник на митнически пункт Летище Б.”, защото правоотношението през 2009 г. е било прекратено на втората длъжност. Със Заповед № 3781/04.08.2011 г., издадена в изпълнение на съдебното решение възстановяването е на длъжност „началник на митнически пункт” в МП „Нефтопристанище”. С отменената от Съда Заповед № 10196/16.12.2009 г. С. С. е бил съкратен от длъжност „началник на митнически пункт” при РМД – Б., без да е уточнено, за кой МП се касае. Освен това заповедта за възстановяване - Заповед № 3781/04.08.2011 г. не е предмет на съдебен контрол в настоящото производство и за нея жалбоподателят не твърди да е била оспорена. Закриването на МП „Нефтопристанище”, като съставна част от структурата на Митница Б. означава, че е на

лице реално съкращаване, по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Обстоятелството, че след дата 15.08.2011 г. извършваната преди това дейност от МП „Нефтопристанище” е преминала върху друга част от структурата на Митница Б. – МП „Пристанище Б. – център” не означава, че съкращаването не е реално. Именно оптимизирането на дейността на Митница Б. е основната цел за реструктурирането.

Неоснователен е и доводът, че органът по назначаване е следвало да извърши подбор. По отношение на държавните служители такъв подбор не е задължителен. При избора си, кои държавни служители да съкрати административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, тъй като в Закона за държавния служител не е въведено изискване да бъде извършван подбор, така както е предвидено с нормата на чл. 329 КТ. Както настоящият състав на решаващия съд, така и други съдебни състави многократно са излагали мотиви относно особения статут на държавните служители. Спецификата на държавната служба е различна от тази на заетите по трудово правоотношение. Липсата на изрична правна норма в ЗДСл. не позволява по аналогия да бъдат прилагани разпоредби от Кодекса на труда. Директорът на Агенция „Митници” не е бил длъжен да изследва професионалните качества на жалбоподателя С. и да се съобразява с тях, щом конкретният митнически пункт е бил закрит изцяло. Като има предвид текста на чл. 169 АПК Съдът категорично счита, че административният орган е разполагал с оперативната самостоятелност, по своя преценка да избере, правоотношенията с кои служители на Митница Б. да прекрати и при упражняването на това право е спазил изискванията за законосъобразност на административните актове. Позоваването на приетата през 2009 г. процедура за съкращаване на персонала в АМ е неудачно за случая, понеже с цитираната по – горе Заповед № ЗАМ-677/30.12.2010 г. (л. 86) директорът на АМ е отменил последният абзац: „Съкращаване на персонала на АМ”, от част първа: „Общи правила, основни положения” от своята Заповед № ЗАМ-613/2009 г. за утвърждаване на процедура за съкращаване на персонала. Споменатата процедура е във връзка с извършените през 2009 г. и 2010 г. многобройни съкращения на персонала от различни митнически администрации в страната, повечето от които в хипотезата на съкращаване на щатни бройки, след което структурното звено продължава да съществува.

Неправилно се счита, че Заповед № ЗМФ-954/10.08.2011 г. на министъра на финансите, с която е закрит МП „Нефтопристанище” при Митница Б. е нищожна, защото Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове определя, че закриването на ГКПП се извършва с акт на Министерски съвет. С наредбата са определени организацията, дейността и управлението на граничните контролно-пропускателни пунктове разположени на вътрешните и външните граници, както и взаимодействието между службите за граничен контрол в Р. Б. – чл. 1. Същата няма никакво отношение към митническите пунктове, които са част от централизираната митническа администрация, организирана в Агенция „Митници”. Дейността на митническите органи (чл. 2, ал. 1 ЗМ) включва осъществяването от тях на митническата територия на страната митнически надзор и контрол върху внасянето, изнасянето и транзитирането на стоки за, от и през Р. Б., събирането на митни сборове. ГКПП са под юрисдикцията на Главна дирекция „Гранична Полиция”, която е в състава на МВР. Както вече се каза по – горе Заповед № ЗМФ-954/10.08.2011 г. е издадена от министъра на финансите в изпълнение на правомощията, дадени му с чл. 8, изр. първо от Закона за митниците и не е нищожен акт. Неоснователни са и доводите за противоречие на заповедта на министъра на финансите с чл. 763, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за

митниците. Нормата е идентична с тази на чл. 189 от Регламент (ЕО) № 2454/1993 г., за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, за създаване на Митнически кодекс на Общността. Според чл. 189 от Регламент (ЕО) № 2454/1993 г., когато в митническата територия на Общността се внесат стоки от трета страна по море или по въздуха и са изпратени с един транспортен документ с един и същ вид транспорт без претоварване до друго пристанище или летище в Общността, те се представят на митницата само в пристанището или летището, където се разтоварват или претоварват. Тази разпоредба, както и разпоредбите на Митническия кодекс на Общността, създаден с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета касаят прилагането на митническото законодателство в рамките на митническата територия на Общността, с известни изключения, уредени в кодекса. Организацията на работа на конкретните митнически администрации не е предмет на уреждане с Митническия кодекс.

В заключение, Заповед № 3990 от 12.08.2011 г., с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя С. С. С. е издадена от компетентен административен орган – директорът на Агенция „Митници”, който е орган по назначаването на държавния служител. Същата съответства на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията за форма на индивидуалните административни актове и на целта на закона. В конкретния случай целта е свързана с възможността, при наличието на нормативно определените предпоставки, които бяха анализирани по – горе, да бъде оптимизирана дейността на митническите учреждения, като специализирани структури, които изпълняват специфични задължения, установени в Закона за митниците, в Закона за акцизите и данъчните складове и в Закона за държавния служител. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са на лице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят отмяна на оспорената заповед.

Така очертаният изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на пълномощника на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 2, ал. 3, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата на С. С. С. от [населено място] оспорване на Заповед № 3990/12.08.2011 г., издадена от директора на Агенция „Митници”, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, на длъжността „началник на митнически пункт”, Митнически пункт „Нефтопристанище”, при Митница Б..

ОСЪЖДА С. С. С. – [населено място],[жк], блок 423, вход 1, етаж 11, ап. 1, ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. (стои петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: